

CATEQUESI

PARES - FILLS i NADAL

Ens hem reunit amb els pares dimarts 29 i dijous dia 2. El tema era per a tots dos anys l'Advent i el Nadal. Explicàvem aquest temps d'Advent és el temps per a preparar-nos per a poder celebrar un Nadal com cal des de la perspectiva cristiana. Jesús i ve a salvar-nos, amb el crit de Joan el Baptista que crida al desert de Judea: **Prepareu el Camí del Senyor que arriba, obriu els vostres cors i canvieu les actituds egoistes i dolentes en actituds de generositat, pau, amor i solidaritat!** I hem convidat a cada família a fer un pessebre en miniatura, dins una closca de nou, o dins una capsula de sabates o bé de la manera que millor creieu essent creatius i explicant als fills els significats del pessebre. Sense oblidar-nos de Maria que espera el seu Fill, Jesús i que ella amb Josep van preparant les coses de casa perquè quan arribi estigui tot a punt. Així, també nosaltres ens cal estar tots a punt.

LA LLEVA

Érem tota la colla de cada any, encara que cada any en falta algú del grup que ha passat a l'eternitat. Primer vam participar de la Missa al Lledó, amb la seva presència i la feligresia entronitzàvem la Paraula de Déu, ja que era el primer diumenge d'Advent i que resta oberta a la capella del Sant Crist durant tot l'any, perquè hi puguem entrar i contemplar-la, llegir-la i interioritzar-la. Vam pregar pels de la lleva que ja no hi són i els vam deixar en mans de Déu Pare. És bonic veure que en tot el grup tots hi tenim cabuda, les senyores que han enviadat també hi són presents, elles van ser al seu dia puntal dels seus esposos. Jo mateix, que encara que sigui d'aquesta lleva no vaig fer la "mili" ja que en aquells anys estàvem exempts, pel fet de ser religiós o sacerdot, però sempre m'hi he sentit acollit i apreciat i estimat. La cordialitat forma part de l'ambient, tot i les diferències temperamentals de cadascú. El dinar fraterne va ser un dels moments importants, compartint taula amb un grupet, que va més enllà del menjar, i si que es reforcen les amistats. Les anècdotes se succeïen una darrera l'altre despertant entre tots un ambient més que cordial. Al final i després de dinar, i tot seguit, per iniciativa de la junta la part humorística, còmica, que ens acaba de fer passar una estona més que agradable. Passen els anys i aquí estem, van succeint-se els dies i t'adones que aquest temps no passa en va, però hi ha quelcom que es guarda dins cada persona que dura el temps i el sobrepassa, que és l'amistat conquerida i guardada com un tresor. Jo no vaig fer la "mili" però quasi m'atreveixo a dir que aquesta experiència va ser per a tots ells i ara per a mi, molt significativa, que el pas dels anys no ha esborrat de la memòria, ans al contrari, la fet més ferma, superant-se cada dia i més enllà de cada persona. Ara, des de casa de cadascú a celebrar el Nadal del Senyor, que ve en so de Pau. P. Joan

Comunitat Cristiana Mare de Déu del Lledó
Pg/ Caputxins 24 Tel 977600349 WWW.parroquialledovalls.cat
Valls 4 desembre 2016 N. 879

RECÓRRER CAMINS NOUS

Cap als anys 27 o 28 va aparèixer en el desert a prop del Jordà un profeta original i independent que va provocar un fort impacte en el poble jueu: les primeres generacions cristianes el van veure sempre com l'home que va preparar el camí de Jesús. Tot el seu missatge es pot concentrar en un clam: **«Prepareu el camí del Senyor, aplaneu les seves rutes».** Després de vint segles, el papa Francesc ens està exhortant amb el mateix missatge als cristians: **«obriu camins a Déu, torneu a Jesús, acolliu l'Evangel·li. El seu propòsit és clar: «Procureu ser una Església que cerca camins nous».** No serà fàcil. Hem viscut aquests darrers anys paralizats per la por. El papa no se'n sorprèn: **«La novetat fa sempre una mica de por perquè ens sentim més segurs si ho tenim tot sota control, si som nosaltres els qui construïm, programem i planifiquem la nostra vida».** I ens fa una pregunta a la qual hem de respondre: **«¿Estem decidits a recórrer els camins nous que la novetat de Déu ens presenta o ens atrinxerem en estructures caduques que han perdut capacitat de resposta?».** Alguns sectors de l'Església demanen al papa que emprengui com més aviat millor reformes que consideren urgents. No obstant això, Francesc ha manifestat la seva postura de manera clara: **«Alguns esperen i em demanen reformes a l'Església, i n'hi ha d'haver. Però abans cal un canvi d'actituds».** Em sembla admirable la clarividència evangèlica del papa. El primer no és signar

decrets reformistes. Abans cal posar les comunitats cristianes en estat de conversió i recuperar a l'interior de l'Església les actituds evangèliques més bàsiques. Només en aquest clima serà possible escometre de manera eficaç i amb esperit evangèlic les reformes que necessita urgentment l'Església. El mateix Francesc ens està indicant cada dia els canvis d'actituds que necessitem. N'assenyalaré alguns de gran importància. Posar Jesús en el centre de l'Església: **«Una Església que no porta a Jesús és una Església morta».** No viure en una Església tancada i autoreferencial: **«Una Església que es tanca en el passat traeix la seva pròpia identitat».** Actuar sempre moguts per la misericòrdia de Déu envers tots els seus fills: no conrear «un cristianisme restauracionista i legalista que ho vol tot clar i segur, i no troba res». Cercar una Església pobra i dels pobres. Ancorar la nostra vida en l'esperança, no «en les nostres normes, els nostres comportaments eclesíastics, els nostres clericalismes».

José Antonio Pagola

ATENCIÓ!
Dia 8, Festa de la Puríssima Misses com en dies festius.

ADVENT 2016 LA GRANDESA DE LA CARITAT

Alguns fruits d'aquesta grandesa:

Respecte i dignitat. La caritat fa valorar l'altra persona, no com una cosa, un objecte, sinó com un subjecte dotat de dignitat i drets. És com l'**arbre del respecte**, delicat i fraterne, sota el signe de la igualtat.

Do. És l'arbre de la generositat, amb la mà sempre oberta. Són molt formoses les mans sempre obertes. La caritat no te la lletja costum d'acaparar i guardar per a sí mateix. És més bonic i gratificant el donar que el guardar.

Agraïment. És molt bo sentir-se agraïts. La ingratitud és molt dolenta. Donar les gràcies encara que sigui amb un somriure o un gest és una estampa preciosa.

Hospitalitat. Quan les portes del cor i de la llar s'obren alegres, és una altra gran manera de donar. Acollir al qui et crida o et truca predisposa a la proximitat i amistat. L'hoste, comprensiu, és també una riquesa per el qui rep.

Servei. El gest humil de servir i ajudar és una estampa encantadora. N'hi ha prou imaginar el rentapeus del sant sopar. Tota professió és un inestimable servei, si es fa amb unió i vocació.

P. LLUÍS VILA MISSIONER CLARETIÀ

Ha viatjat a l'eternitat el dia 27 de novembre d'aquest any del Senyor 2016. Ell havia nascut a Vic el dia 21 de juny, dia del seu sant, del 1931. El P. Lluís va ser el cinquè fill dels vuit germans i va ser batejat el mateix dia que va néixer i rebia el sagrament de la confirmació a finals del mateix any 1931. Onze anys més tard, 1942, ingressava al seminari de Cervera, llavors, seminari menor del Missioners Claretians. A Vic feu la primera Professió religiosa com a Missioner Claretia el dia 16 de juliol del 1949, festa de la Mare de Déu del Carme, just el dia en que es comença el primer Centenari de la Fundació de la Congregació Claretiana. Va rebre l'ordre sacerdotal a la nostra ciutat de Valls el dia 9 de setembre de 1957. Després de l'any de pràctiques pastorals a La Corunya, va ser destinat al seminari menor d'Alagón com ajudant del director del seminari i també professor. El seu caràcter i la seva disponibilitat al servei constant dels germans el portar a exercir el seu ministeri en diverses comunitats claretianes de Catalunya: Sallent, Montgat, Cervera, Valls, Lleida... En totes elles hi resta una obra significativa fruit de la seva empenta i el seu enginy pràctic de les coses. A Valls el recordem com a professor del nostre Col·legi Claret i molts ciutadans el recorden com un professor eficaç i competent. (continua pàgina interior)

Segon diumenge d'Advent

LA PREGÀRIA DE LLOANÇA:

-Et lloem, Senyor, perquè ets a tocar i faràs noves totes les coses.

-Et lloem, Senyor, ets a prop i els teus passos ens encoratgen.

-Et lloem, Senyor, perquè s'està realitzant la teva promesa.

-Et lloem Senyor, perquè el teu profeta ens demana de preparar el camí.

-Et lloem, Senyor, perquè un dia serem batejats amb el foc del teu Esperit Sant.

ORACIÓ INICIAL

Pare, tu que ets font de vida, dóna'ns la gràcia de respondre a la crida del teu Fill Jesús que ens ha fet amics seus. Fes que seguint-lo a Ell, el nostre mestre i pastor, visquem el seu manament nou i ens mantinguem en el camí de la veritat. Per Jesucrist, el teu Fill i Senyor nostre. Amén.

SALM 71

Beneïrem el Senyor, sempre i en tot lloc

Déu meu, dóna al rei el teu dret, dóna-li la teva rectitud.

Que governi amb justícia el teu poble, que sigui recte amb els humils.

Que el benestar floreixi als seus dies, i mesos i anys abundi la pau.

Que domini des d'un mar a l'altre, des del Gran Riu fins a l'extrem del país.

Salvarà els pobres que reclamen, els desvalguts que no tenen defensor.

S'apiadarà dels pobres i dels febles, els salvarà de la mort;

Que es perpetui el seu nom i creixi mentre duri el sol.

Que els pobles es valguin del seu nom per a beneir-se i li augurin la felicitat.

PREGÀRIES

Senyor, que no fem el sort a la crida que fa Joan:

Fes que estiguem atents a obrir-te el camí del nostre cor.

Joan és una veu que crida en el desert:

Ajuda'ns escoltar-lo vers la nostra conversió.

El profeta ens parla que a la terra ningú no farà mal a ningú:

Fes que la nostra convivència sigui generosa, solidària i fraterna.

Joan anuncia que quan vinguis serem batejats en foc:

Fes que aquest foc de l'Esperit cremi dins nostra per viure l'amor amb sinceritat.

Senyor, anem preparant-nos per celebrar un bon Nadal:

Borra del nostre cor qualsevol manifestació d'egoisme.

ORACIÓ FINAL

Pare nostre, tu que ets el Déu fidel, suscita en nosaltres el desig ardent de seguir fidelment els teus camins, que Jesús, el teu fill, ens ha mostrat.

Jesús Senyor, tu t'has fet un de nosaltres, i ens convides a girar-nos cap a Déu: empeny el nostre cor perquè aprenguem a seguir els camins que ens has ensenyat que són els únics que porten a la vida.

Que ens mogui a seguir-te, Senyor, la convicció íntima que tenim de la teva presència enmig de nosaltres.

Sabent que portem l'Esperit de Déu al cor, i que Déu camina enmig de nosaltres, ens sentim més forts per seguir el teu camí, i serem més generosos per donar els fruits de servei i de comunió que tu esperes de les nostres vides.

GRAN RECAPTA I MOLTES GRÀCIES

Amb els voluntaris de la Taulada i altres de Càritas i Creu Roja, com els joves Rodamóns, ha estat tot un gran equip de gent que en cada àrea de queviures i altres, s'han fet unes quantes tones d'aliments, repartides als centres de donació com Càritas mateix i Creu Roja. La Taulada que hi té la seva part ha omplert el rebots per a poder servir els esmorzar de cada dia i els dinars i les bosses amb els entrepans. La GRAN RECAPTA, ha estat un èxit com cada any i ho ha estat gràcies a les donacions dels compradors. Això és el que volem remarcar especialment. Com aquella petita moneda que "també fa caldo" les aportacions de tots ha fet possible les tones d'aliments recollits, junts també amb material higiènic. A vegades posem en dubte la generositat de les persones, però es demostra una vegada i una altra que no és així i que el nostre poble és generós i molt.

A tots els que hi heu pogut participar moltíssimes gràcies. El Senyor ens tornarà amb escriu tot el vostre esforç.

CALENDARI DE CATEQUESI D'ADULTS (P. Xavier Ma.)

TROBADA DE FE I CULTURA

(Congregació Mariana)

Cada 4t. dilluns de mes a les 18:30h.

GRUP BÍBLIC

Cada 2n. i 4t. dissabte de mes a les 18:30h.

P. Vila (ve del davant)

També a la nostra parròquia del Lledó on va exercir el seu ministeri com a Vicari de la parròquia treballant a la Catequesi amb infants i adolescent. Amb catequesi d'adults...

Li agradava molt organitzar colònies d'estiu amb infants i adolescents, rutes i campaments, ell hi gaudia i en va ser molt competent, fins que les noves normatives ja no li ho van permetre.

Celebrava la Missa diària al Convent de les Germanes Mímines i la seva devoció última va ser cuidar i embellir el recinte martirial del Mas Claret prop de Cervera. Allí hi passava hores i hores, li agradava cuidar les plantes, els arbres, la caseta que la va convertir en capella martirial.

Ara, en el seu viatge a l'eternitat s'ha trobat amb tots aquells joves màrtirs i junts gaudeixen per sempre de la pau eterna dels justos.

P. Lluís, et donem gràcies per tot el que has fet entre nosaltres, pel teu testimoniatge callat, però eficaç, pel teu esperit de *servei i sacrifici, per la teva dedicació* a les persones. Has estat un servent fidel de la Bona Nova de Jesús, bé et mereixes un descans llarg i per sempre.

Arreueure P. Lluís i des del Cor del Pare prega per tota aquesta gent de Valls que va compartir amb tu la vida.

P. Joan

TROBADA MENSUAL DELS GRUPS: FE I CULTURA i CONGREGACIÓ MARIANA (C.V.X.)

Aquesta darrera setmana de novembre, ha tingut lloc l'habitual trobada mensual dels dos grups que hem continuat reflexionant a l'entorn de l'any de la Misericòrdia, recentment clausurat, primer a les esglésies locals i, finalment, amb l'acte de cloenda a Roma per part del papa Francesc.

Després de deixar clar que el que s'ha conclòs i tancat, és la celebració de l'any jubilar i no pas la Misericòrdia del Senyor, ja que aquesta no està sotmesa a límits temporals, vam recordar les obres de misericòrdia, tant les corporals com les espirituals, que haurien de constituir, per als que ens identifiquem com a cristians, un veritable programa d'actuació convidats a exercitar-lo en la relació amb el proïsme.

I prenent peu de les cartes apostòliques del papa Francesc, hi va haver temps per fer esment del relat a l'entorn de tres personatges citats en els textos evangèlics, relats que el papa aprofita per mostrar, amb major detall, com és la resposta i actitud de Jesús com a model misericordiós: davant els dubtes i manca de fe de l'apòstol Tomàs, davant les negacions de Pere, o l'actitud d'acolliment del pare misericordiós davant el retorn del fill pròdig.

Així, mentre en la nostra vida moltes vegades anhelem respostes i resultats immediats, el Senyor és pacient amb nosaltres i disposat a esperar perquè ens estima. Trobada 28-11-2016

LLIBRE DE PARAULA I VIDA

Sempre hi ha alguna persona interessada amb aquest llibre on hi ha les lectures de la Paraula de Déu. Els podeu demanar a la Sagristia o al despatx, al preu de 3,75€

LLIBRE DE LA MISSA DE CADA DIA

Els que hi esteu subscriptes ja han arribat els del primer trimestre de l'any. El podeu recollir a la sagristia.

SANT CRIST I LA PARAULA DE DÉU

A la capella del Sant Crist podeu entrar cada matí per a fer una estona de pregària i reflexió, de contemplació i escolta. Una estona on podeu relaxar-vos davant la Paraula del Senyor i deixar que el vostre esperit recuperi la pau. Feu aquesta experiència i veureu com la vostra vida es torna més feliç i tranquil·la.

MÚSICA DE MOSSÈN RUÉ

El proper any celebrem el centenari del naixement de Mn. Sebastià Rué i Gené. Ell va estar al servei del nostre Santuari del Lledó i tenia un esperit musical que el va portar a compondre algunes músiques que han estat gravades per la Coral Espinavessa de Valls i que va ser presentat aquest divendres passat a la Sala Sant Roc, per dels Vallencs Joan Màndoli i Lluís M. Moncunill.

AL CENTRE DE LECTURA

El divendres dia 25 de novembre, l'historiador vallenc Pol Montserrat Rovira va pronunciar una conferència sobre "La relació del poder civil i el poder religiós a la ciutat de Valls (1931-1945)", a la sala d'actes del Centre de Lectura de la nostra ciutat.

Pol Montserrat és graduat en Història per la Universitat Rovira i Virgili i membre actiu de diverses entitats del teixit associatiu vallenc, d'entre les que destaca la seva participació en l'entitat que acollia l'acte, així com en la Germandat de la Crucifixió i en l'Agrupació de Confraries i Germandat de la Setmana Santa a Valls. En la seva exposició, Pol Montserrat, va comentar amb àmplia informació, la relació que havien mantingut, en la vida de la nostra ciutat, el poder civil (entenen aquest com a conjunció de les autoritats polítiques i de la ciutadania) i el poder religiós. Per sistematitzar la dissertació, ho va emmarcar en tres períodes del cicle que analitzava: 2ª república (1931-1936), anys de la guerra civil (1936-1939) i primers anys del franquisme (1939-1945).

El públic que omplia la sala d'actes del Centre de Lectura va seguir amb elevat interès les explicacions del conferenciant i es va interessar per dades concretes dels fets que havia comentat i de les imatges amb les quals va il·lustrar el seu discurs. (Salvador)

ANOMÀSTICA DEL P. XAVIER MARIA

Aquest dissabte dia 3 de desembre celebrem amb goig la festa de Sant Francesc Xavier, nom força popular entre les famílies. Nosaltres des d'aquí felicitem el nostre P. Xavier Maria Piquer, Superior de la Comunitat Claretiana de Valls des d'aquest estiu passat. Ell ens acompanya ben sovint amb la tasca de catequesi d'adults donant tot allò que el seu cor n'està ple, apropant-nos a la tendresa de Déu des del Cor de la Mare. Moltes Felicitats P. Xavier Maria, t'ho desitgem de cor tota la comunitat Cristiana del Lledó.